

LaRouche napada „Britansko carstvo“ za umorstvo Benazir Butto

27. prosinca 2007.

„Krivac za umorstvo Benazir Butto je Britansko carstvo“, ustvrdio je LaRouche. To još uvijek stoji. Nijedan drugi glas ne pokazuje nikakvu ideju o čemu se radi glede umorstva Benazir Butto i kakva opasnost slijedi.

„Ovdje se ne radi o kandidatima, to nije problem, nisu ni личности Pakistana ili bilo sto u vezi Pakistana. To su samo podložci trvenja. Tu se radi, ova cijela operacija ima svoj ključ u činjenici 3. siječnja. Odnosi se na financijsku krizu, točka. Opasnost je za određene stvari—ali koje? To je opasnost destabilizacije čitavog svijeta. Odgovor na činjenicu da će se financijski sustav nakon 3. siječnja raspasti. O tome se radi!“

„Financijska kriza ulazi u sljedeću fazu. A to će stvoriti okolnosti potencijalnog kaosa kao odgovora na financijsku krizu. To je detonator za naboj, a naboj je financijska kriza. Radi se o nekome u britanskom sustavu koji igra protiv ostalih u sustavu [Britanskog sustava/carstva]. Prema tome svako [naizgled] normalno tumačenje ne će voditi ničemu. Prekrižite ga! Ako zvuči kao normalno tumačenje, prekrižite ga! Ovo su potpuno abnormalne prilike, i postoji samo abnormalno tumačenje. A radi se o financijskoj krizi. Globalnoj financijskoj krizi i ničem drugom. Tko će preživjeti slom sustava? O tome se radi. Problem je globalni, nije jugozapadna Azija.“

„Bitna je stvar“, naglasio je, „da je donesena odluka da se radi o propasti sustava! Sustav će se raspasti. Globalni međunarodni financijski sustav će se uskoro raspasti—a netko pravi planove da bude glavni! Ovo je završnica! To nije rivalstvo, nije kompeticija. Ovo je završnica! I netko orkestrira završnicu! Britanci, barem Britanci u najvišim vrhovima ne klade se na ishod 'koja će strana pobijediti'. Oni se klade na gospodara igre, ne na natjecatelja. Klade se na gospodara igre, na 'tko će preživjeti'. No gospodar igre se sam okrunio za gospodara. A to može biti samo netko unutar Britanskog i srodnih sustava, i on vuče konce.“

„Morate se koristiti ovakvim razmatranjima i zaboraviti takozvane dokaze i činjenice“, inzistirao je, „jer dokazi su bezvrijedni pod ovakvim okolnostima, to jest dokazi koji ukazuju na jedan ili drugi smjer. Ne pokušavajte ih protumačiti. Ne pokušavajte biti vjerodostojni. Jer ako većina ljudi povjeruje u njih, znači nije istina! Ako većina ljudi misli da su [dokazi] prihvatljivi, nisu istina. Takva je priroda igre.“

„Naime, znajte da u svemu tome leži i čimbenik kaosa, pa morate reći –čekaj malo! Ne znate tko to čini, jer tu ima mnogo ljudi natjecatelja. Svaki od njih radi nešto različito od drugih. Prema tome, koji od njih to čini? NITKO od njih! Osoba koja orkestrira kaos, ona to čini.“

„Kako ćete zapapriti čitavom svijetu?“, upitao je, „Pazite, vidjeli smo to i ranije. Imali ste naprimjer umorstvo Kennedyja. Uletjeli ste u rat u Indokini, što ne bi bilo moguće da Kennedyja nisu ustrijelili.“ Ili kao Rapallo, nakon kojeg je svaka važnija ličnost povezana s Rapalskim ugovorom bila ubijena, otvorivši ponovni put prema novom svjetskom ratu.“

„Takva je to, dakle, stvar. Stizao će različita tumačenja, jedno za drugim! Preplavit će sav sustav jednim udarcem za drugim! Ljudi će ponuditi tumačenje – krivo je! Saznat će da je tumačenje krivo, jer će sljedeći udarac biti različit. Onda će izići s dva tumačenja, kojima će pokušati to pojasniti, no zatim će se dogoditi treći—bit će u krivu! Ne smijemo, stoga nikako pokušavati izvesti deduktivne zaključke iz dokaza. Razlog je da [ustvari] nemamo dokaza. Dokazi su cjelokupna igra sa svim svojim dijelovima – a mi ih još nemamo! Prema tome moramo reći: 'Koja je odlika, u smislu cjelokupne igre, ovog razdoblja povijesti?' To će vam reći o čemu se radi. O tome ja govorim. Svi su drugi u krivu glede ovog, no ja se bavim ovim već dugo vremena, ovo je moje čedo.“

„Pakistan nije jedina zemlja koja će biti raskomadana, čitav će prokleti svijet biti raskomadana. O tome se radi, to je ta igra!“

„Ljudi se ponašaju kao idioti,“ rekao je, „jer kažu: 'Čekajte! Ne možete to reći! Usredotočimo se na činjenice', to će oni reći. No tu imate, činjenica je da se nalazimo usred potpunog raspada međunarodnog financijskog i monetarnog sustava. Ovo nije pad, nije depresija. Ovo je dezintegracija pokrivača pod kojim opstanak čitave civilizacije sad ovisi. O tom se radi, o toj igri. Pa svaki razvoj događaja koji nije u skladu s igrom, ne može biti nikakvo pojašnjenje događaja.“

„Događaji se odvijaju jedan za drugim, to je operacija pod imenom kaos. Namjere su stvoriti kaos. Prema tome u operaciji kaos—nemojte pokušavati pripisati kaos nekom pojedincu koji nije kaos.“

„Ne znamo krivca, ne znamo kliku, ne znamo stranku“, zaključio je LaRouche. „Možemo identificirati stranku po prirodi stranke. No identitet stranke nemamo. Osoba koja to čini, čini nešto drugo. Ne znamo što radi, znamo samo učinak, kao cilj njgove/njene igre. To je razvidno. TKO je ta osoba, to nemamo.“